

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਪੰਜਾਬ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ,
ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼. ਹਿਮਪ੍ਰਸਥ ਫਿਨਾਨੋਅਰਜ਼ ਪੀ. ਲਿਮਟਿਡ ਸ਼ਿਮਲਾ, ਆਦਿ
(ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ।

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਇਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਕਸ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਵੀਊ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ ਜੋ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬੀ. ਐੱਸ. ਜੀ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਪਰਾਧੀ

ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਡੀ. ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ ਜੇ. ਜੇ

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼, ਪੰਜਾਬ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼
ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਜਲੰਧਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ

M/S ਹਿਮਪ੍ਰਸਥ ਫਾਈਨਾਂਸਰਜ਼ ਪੀ. ਲਿਮਟਿਡ-, ਸ਼ਿਮਲਾ ਆਦਿ,-
ਜਵਾਬਦਾਰ।

1970 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 142-ਆਰ

16 ਅਗਸਤ 1972

1958 ਦਾ XX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 11(2)— ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V)—ਸੈਕਸ਼ਨ 439 —ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਡਰ — ਸੈਕਸ਼ਨ 11(ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਪਾਅ 2) ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ—ਹਾਈ ਕੋਰਟ—ਕੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਯੋਜਿਤ. ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ: (i) ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸੰਹਿਤਾ ਅਤੇ i (ii) ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ,

ਅਪੀਲ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਅਪੀਲਾਂ ਜੋ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਮਰੱਥ ਹਨ, ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੁਆਰਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਛੂਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪੱਟੀ ਕਿਸੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਸੀਹਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੋਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ।

19 ਨਵੰਬਰ, 1971 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸੀ.ਜੀ.ਐਸ. ਯੂ. ਆਰ. ਆਈ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ 16 ਅਗਸਤ, 1972 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਡੀ. ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ।

ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜੁਲੰਦਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 438, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ; - ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਐਨ. ਭੱਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ 5 ਮਈ, 1970 ਦੇ ਆਪਣੇ ਐੱਸ . ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 12 ਸਤੰਬਰ, 1968. ਸਜ਼ਾ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ. ਦੋਸ਼ : ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਏ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀ.

ਆਰ ਐਨ ਵਰਮਾ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ (ਪੰਜਾਬ), ਰਾਜ ਲਈ।

ਐਮ ਐਲ ਨੰਦਾ ਅਤੇ ਡੀ ਆਰ ਨੰਦਾ। ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ। ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਜੀ ਓਪਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਸੂਰੀ ਜੋ ਦੁਆਰਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(2) Messrs Himprasthai aFinancers (P) Ltd.ier (hereinafterLec 'the company') ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਹੈ, ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਪੰਜਾਬ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ,
ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਹਿਮਪ੍ਰਸਥ ਫਾਈਨਾਂਸਰਜ਼ ਪੀ. ਲਿਮਿਟਡ ਸ਼ਿਮਲਾ, ਆਦਿ।
(ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

ਲਿਮਿਟਡ ਕੰਪਨੀ 1965 ਵਿੱਚ। ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਸੂਦ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੈਲਾਸ਼ ਦੇਵੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 220 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, 31 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਏ ਸਾਲ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਕਾਪੀਆਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼, ਪੰਜਾਬ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਜਲੰਧਰ ਕੋਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਰਜਿਸਟਰਾਰ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਸਾਲਾਨਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 166 ਦੀ ਧਾਰਾ (1), ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 12 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਅਤੇ 24 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਵਾਰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। 31, 1967 ਅਤੇ ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਸਮਾਂ 30 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕੇ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ - ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 220 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 8 ਫਰਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੰਪਨੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ 30 ਮਾਰਚ, 1968 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਐਲ ਗਰਗ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ - ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਲੰਧਰ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 162 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 220 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਲਈ ਹਰ ਦਿਨ ਪੰਜਾਹ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾ ਕੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।, ਜਿਸ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 247 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 621 (1-A) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੰਬੰਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਈਬਲ ਹੈ। 12 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 220 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 162 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 220 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। 3 ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ, 1958 ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ।

(3) ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਅਤੇ

ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਵਰਤੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਕੋਡ ਆਫ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 435 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1969 ਨੂੰ ਜੁਲੰਦਰ ਦੀ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਸ੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 5 ਮਈ, 1970 ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 438 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ। ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਸੀਹਤ ਦੇ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਬੈਲੋਸ-ਸੀਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 162 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 22Q ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(4) ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੂਰੀ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਮੁਢਲੇ ਮਾਮੂਲੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਾ ਉਠਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਦੁਬਾਰਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, - *ਰਾਜ ਦੇ ਬਨਾਮ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੌਂਡਿਟਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ (1) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਪਾਅ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਬੀ. ਐਲ. ਸਾਹਨੀ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਜੈਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਲੋ ਜੇ. ਵਿੱਲੋ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਣਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ, ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਮਾਇਆ ਦਾਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਚਿਨਿਓਟ (3)। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 84 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਹਾਈਕੋਰਟ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ*

(1) 1971 PLR 771

(2) ਸੀ.ਆਰ. ਦੁਬਾਰਾ. 1970 ਦਾ ਨੰਬਰ 181/ਆਰ 4 ਨਵੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(3) ਏਆਈਆਰ 1927 ਲਗ 161

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼, ਪੰਜਾਬ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼. ਹਿਮਪ੍ਰਸਥ ਫਾਈਨਾਂਸਰਜ਼ ਪੀ. ਲਿਮਿਟੇਡ, ਸ਼ਿਮਲਾ, ਆਦਿ
(ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

(1) ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦਾ। ਇਹ ਦੋ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਟਕਰਾਅ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਬੈਚ ਨੇ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਹਨ, ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ: -

“ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੇ 439 ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?”

(5) ਇਸ ਸਟੈਂਡ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੱਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦੀ ਹੈ: -

ਉਸ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।”

(6) ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ: -

- (i) ਅਪੀਲ ਉਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ
- (ii) ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

(7) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਉਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ। (ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (51) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਪਾਅ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇ ਪਰ ਪਾਰਟੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਧਿਰ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਪਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਸੋਧ ਮਨੋਰੰਜਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਦੀ ਬਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿਰਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਘਟਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਉਹ ਅਪੀਲਾਂ ਜੋ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਮਰੱਥ ਹਨ, ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੁਆਰਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਛੂਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ

ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪੱਟੀ ਕਿਸੇ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਵਜੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਓ ਮੋਟੂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਓ ਮੋਟੂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੁਓ ਮੋਟੂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(8) ਸਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮੁੱਖ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੋਕ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਅੰਫੋਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਹੀ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦੀ ਹੈ: -

“ਜ਼ਾਬਤਾ (ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 3 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ (ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ), ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(9) ਇਹ ਹੈ | ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਅੰਫੋਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਹੈ। ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਪੰਜਾਬ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ,
ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼. ਹਿਮਪ੍ਰਸਥ ਫਾਈਨਾਂਸਰਜ਼ ਪੀ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਸ਼ਿਮਲਾ, ਆਦਿ
(ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

ਉਹ ਧਿਰ ਜੋ ਧਾਰਾ 11 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। . ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਕੋਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੋਣ ਲਈ ਟਿਕਾਣਾ ਹੈ।

(10) ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਪਰਖ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਕਨੀਕੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਮਨੋਰੰਜਨਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਝਟਕਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ।

(11) ਅਗਲਾ ਬਿੰਦੂ ਜੋ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ, (1) ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 439 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਨੰਦਾ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਤਮ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਸਕਲੂਸਿਓ ਜਨਰਲਿਬਸ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੋਡ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ 11. ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ

ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਫੈਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਧਿਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਫੈਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਆਫੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਉਪਾਅ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਵਰਗੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਫੈਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਪਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪਰਾਧੀ ਐਕਟ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦੀ ਹੈ: -

“ਜਾਬਤਾ (ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ) ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(12) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਪੈਂਡਾ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਫੈਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੋਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੇਸ 'ਅਪੀਲ' 'ਤੇ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪੱਖ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਉਸ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ। ਭਾਵੇਂ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 423 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਪ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। (1) ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 438 ਦੀ ਜਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਪੰਜਾਬ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ। ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼

ਹਿਮਪ੍ਰਸਥ ਫਾਈਨਾਂਸਰਜ਼ ਪੀ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਸ਼ਿਮਲਾ, ਆਦਿ
(ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਈ. ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੇਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 438 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਘੋਰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਜਿਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅੰਤਰੀਵ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਚਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ 1 ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿਰ ਵੀ ਝੂਠ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪੱਖ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(13) ਸੈਕਸ਼ਨ 11| ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 435 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 438 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। . ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਾਰਟੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਗਈ, ਅਰਥਾਤ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਉਪਾਅ ਮੰਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਰੂਪ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਵੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 561-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੁੜ-ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਜੋਂ ਮੰਨ ਕੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਰਸਮੀ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਜੇਕਰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕਾਲ ਕਰੇ।

(14) ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਟੈਚੂ ਟੋਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ - ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈਕੋਰਟ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। 11 ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(15) ਹੁਣ, ਮੈਂ, ਕਾਲਕ੍ਰਮਿਕ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਬਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਯੋਗ ਹੈ? ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, *ਮਾਇਆ ਦਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਚਿਨਿਓਟ* (3) ਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ ਪਟੇਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 84 ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨੀ ਪਈ ਸੀ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5)' ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੋਕ ਸੀ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 439(5), ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 3 ਆਫ 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 84 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਿਰ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਧਾਰਾ 439(5), ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜੋ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਟੋਲ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਖੇਤੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।”

(16) ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੈ। *ਬਸ਼ੀਰਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ* (4)। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਪੋਰਟ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇਸ਼ 'ਚ ਓਵਰਸਟੇਅ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪਾਸਪੋਰਟ ਨਿਯਮਾਂ, 1950 ਦਾ ਨਿਯਮ 3 ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਪਾਸਪੋਰਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਲ, ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਹਵਾਈ ਰਾਹੀਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਏ

(4) ਏਆਈਆਰ 1957' ਰਾਜ 348।

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਪੰਜਾਬ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼. ਹਿਮਪ੍ਰਸਥ ਫਾਈਨਾਂਸਰਜ਼ ਪੀ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਸ਼ਿਮਲਾ, ਆਦਿ
(ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

ਵੈਧ ਪਾਸਪੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਦੰਡ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਪਾਸਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੀਜ਼ੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਠਹਿਰਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਯੋਗ ਪਾਸਪੋਰਟ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਠਹਿਰਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਵੀਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਧ ਰਹਿਣ ਲਈ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਕੋਲ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਢਲੀ - ਮਾਇਨਰੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਲਈ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(17) ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਲਛਮਣ ਮੂਰਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (5) ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 417 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਰੀ ਕਰਨਾ, ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦਖਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪੱਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਅੰਫੋਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ 11. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 417 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਣਯੋਗ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ। ਕੋਡ.

(18) ਇੱਕ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 506, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰੋਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਰੋੜਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (6) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 506 ਤਹਿਤ ਟਰਾਇਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ: -

“ਅਸੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਆਮ ਪ੍ਰੋਕਟਿਸ ਤੋਂ ਹਟਾਣ ਜਾਂ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ੇਧਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਇਹ ਮੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਖੁਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 439, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਅਧੀਨ ਸ਼ੇਧ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕੇਸ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ।

(19) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਬੇਮਿਸਾਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਖੁਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੇਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਇੱਕ ਬਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ, ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ 439.

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਪੰਜਾਬ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ,
ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼. ਹਿਮਪ੍ਰਸਥ ਫਾਈਨਾਂਸਰਜ਼ ਪੀ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਸ਼ਿਮਲਾ, ਆਦਿ
(ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

(20) ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਮੁਨਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (7) ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 417 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ << ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੂਓ ਮੋਟੂ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂ ਉਲਟ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈਕੋਰਟ ਖੁਦ ਹੀ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਰਾਜ ਨੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 417 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕਰਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਹੁੰਚੀ ਹੋਵੇ।

(21) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਅਰਖਿਤਾ ਬੇਹਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਿਕਾਰੀ ਬੇਹਰਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, (8) ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਲਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 147 ਅਤੇ 427, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ, ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ (5.), ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਇੱਕ ਬਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ, ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ- ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ thp ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਆਦਰ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਇੱਕ ਸਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰੋਕ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੁਆਰਾ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਪਾਅ. ਪਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਇੱਕ ਬਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

(?) ਏਆਈਆਰ 1963 ਪੀ.ਬੀ. 170.

(8) ILR (1968) ਕਟਕ 223.

ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(22) ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, 3 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਥੀਏਟਸਟੇਟ ਬਨਾਮ *iglRag ਸਿੰਘ* (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਅਫੀਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਭਰਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 5,000 ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਰਾਜ ਨੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 438 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਪਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਰੋਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਤਾ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: -

“ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਾਜ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਉਪਾਅ ਸੀ, ਨੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 439(5) ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਂਗਾ।

(23) *Reliance fort thatisedision*,⁷ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, 3 wasac ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਰਖਿਤਾ ਬੋਹਰਾ ਵਿੱਚ ਕਟਕ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ *ਭਿਕਾਰੀ ਬੋਹਰਾ* (8) ਦਰਸਤਤਾ ਬਾਰੇ: ਜੋ, ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮੁੜ-ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਰਿਣਦਾਤਾ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ।

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਪੰਜਾਬ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼.
ਹਿਮਪ੍ਰਸਥ ਫਾਈਨਾਂਸਰਜ਼ ਪੀ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਸ਼ਿਮਲਾ, ਆਦਿ
(ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

ਉਸ ਉਪ-ਭਾਗ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੇ ਇਸਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਉਪਾਅ ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੋਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

(24) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਮਜੀ ਲਾਲ ਦੇਵੀ ਸਹਾਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (9) ਵਿੱਚ ਕੋਸ਼ਲ ਜੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914 ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਨਾਰਨੌਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ। . ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਆਫੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 435 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 438 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। 4 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੀ; ਕੋਸ਼ਲ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ , ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੁਆਰਾ ਉਪਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ: -

“ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਕਾਨੂੰਨ , 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਨਾ ਲੈਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ

(9) 1972 ਕਰੇਜ਼ ਐਲਜੇ 796

ਅਦਾਲਤ ਫ਼ੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ

ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ”

(25) ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖਿਪ ਨਿਰਣਾ ਹੈ. ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 438 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਬਾਹਰ. ਉਸ ਸਖਿਪ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਉੱਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਹੈ। , ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਆਫੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪਰ ਕੋਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਲਿਆ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਆਫੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਆਦਰਪੂਰਵਕ ਅਸਹਿਮਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(26) ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ (1) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐਲ. ਸਾਹਨੀ, ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਜੈਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਢਿੱਲੋਂ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਸਟਮ ਐਕਟ, 1962 ਦੀ ਧਾਰਾ 135(ਬੀ)(ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਰੂਲਜ਼ ਦਾ ਨਿਯਮ 126। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਚੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪਰਾਧੀ ਸਨ, ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 10000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 4,000 ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਲੰਮੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਕੈਦ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਆਫੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੰਗੇ, ਆਚਰਣ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੌਮ ਦੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 435 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਪੰਜਾਬ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼.
ਹਿਮਪ੍ਰਸਥ ਫਾਈਨਾਂਸਰਜ਼ ਪੀ. ਲਿਮਟਿਡ, ਸ਼ਿਮਲਾ, ਆਦਿ
(ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

ਅਪਰਾਧੀ ਐਕਟ. ਢਿੱਲੋਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਕੇਸ ਅੰਤਮ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ! ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ (1) ਵਿਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਮਾਇਆ ਦਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਚਿਨਿਓਟ (3) ਤੋਂ ਸਹਿਯੋਗ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਆਪਸੀ ਟਕਰਾਅ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਦੂਜੇ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਨੋਰੰਜਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

(27) ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਸਕੋਪ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਮੈਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਰੇਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ (1) ਵਿਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ-(1) ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 3 ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਪਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੇਜ਼ ਪੈਂਡੈਂਟਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਓਵਰ-ਰੋਲਡ ਹੈ।

■(28) ਹੁਣ, ਮੈਂ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਨਸੀਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਹੈ। ਦ

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ, ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 220 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਲਈ ਆਪਣਾ ਗੁਨਾਹ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਕਾਪੀਆਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਲਾਨਾ ਜਨਰਲ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋ ਵਾਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 12 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਅਤੇ 24 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਐਕਸਟੈਨਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਇਹਨਾਂ ਐਕਸਟੈਨਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ 31 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਤੱਕ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਾਰ 30 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਤੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਰਹੇ। 8 ਫਰਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 220 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 220 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਬੈਲੋਸ ਸ਼ੀਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ 30 ਮਾਰਚ, 1968 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਲੀਖਤ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 19 ਅਗਸਤ, 1968 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 12 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਸੀ। , 1968, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ 30 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਤੋਂ 19 ਅਗਸਤ, 1968 ਤੱਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਵਰੀ, 1967 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ 1 ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਲ. ਚਤੁਰਵੇਦੀ ਦੀ ਹੌਂਤਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਅਕਾਊਂਟ ਬੁੱਕ ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਹੀਆਂ। ਸਮਾਂ ਉਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮੇ ਤੋਂ ਅਸਮਰਥਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਉਸ ਖਾਸ ਮਿਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਖਾਸ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਤਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ

ਮਈ, 1968 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਪੰਜਾਬ, - ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼.

ਹਿਮਪ੍ਰਸਥ ਫਾਈਨਾਂਸਰਜ਼ ਪੀ. ਲਿਮਟਿਡ ਸ਼ਿਮਲਾ ਆਦਿ।

(ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਬੈਲੋਸ ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ MSy, 1968 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਖਾਸ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਕਦੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਤੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਬੈਲੋਸਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਮਿਤੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਆਡਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(29) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 220 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ 'ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਖਾਤਾ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਿਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਖਾਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਖਾਤਾ। ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਗੁਹਾਰ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ, ਪਰ 31 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਤੋਂ 30 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਤੱਕ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਧੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। 19 ਅਗਸਤ, 1968 ਤੱਕ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 220 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੇ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 220 ਦਾ ਅੰਤਰੀਵ ਉਦੇਸ਼ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨਾ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾ ਕੇ- ਸ਼ੀਟ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਅਸਲ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦਾ ਇਹ ਅੰਤਰੀਵ ਉਦੇਸ਼ ਹਾਰ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 220 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤਕਨੀਕੀ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ: ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 220 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 162 ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਤਾੜਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੇ 30 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਤੋਂ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟਰ ਹੋਣ ਤੋਂ 6 ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 19 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਬੈਲੋਸ-ਸ਼ੀਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਰੁਪਏ ਦਾ 50 ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਦੀ

ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ 10 ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(30) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ 31 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਤੋਂ 19 ਅਗਸਤ, 1968 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 10 ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਬੀ.ਐੱਸ. ਜੀ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ
ਰਾਜਿੰਦਰ ਨਾਥ ਸਿੱਤਲ, ਜੇ.
ਜੈ ਮਲ,— ਪਟੀਸ਼ਨਰ,
ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਆਦਿ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1972 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1475

17 ਅਗਸਤ 1972

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ (1953 ਦਾ IV) ਹਰਿਆਣਾ ਐਕਟ (1971 ਦਾ XIX) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ— ਧਾਰਾ 5, 9, 10 ਅਤੇ 11— ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਚੋਣ ਨਿਯਮ (1971)- ਨਿਯਮ 12— ਆਮ ਭਰਨ ਲਈ ਪੰਚ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਏ ਬਿਨਾਂ ਖਾਲੀ ਥਾਂ— ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ—ਪੰਚ—ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਏ ਬਿਨਾਂ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1971 ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪੰਚ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੌਤ ਕਾਰਨ ਖਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ। ਕਿਸੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਪੰਚ ਦਾ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਪੰਚ ਚੁਣਨ ਲਈ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। 1 ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੋਣ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਚੋਣਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 42 ਦੇ

ਅਧੀਨ ਚੋਣ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ 40 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ a^{j^a} ਵਜੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।